

Jurisprudentia

Kargiski Laurentii
Bursionii Matthiae
Craepii Stanislavi

Quaestio de so-
lutionibus.

1788

2741 Prawo

QVÆSTIO

DE

SOLVTIONIBVS.

*Ad c. cum Canonicis Ext. de Censibus
iuncta L. Paulus ff. de Solutionibus.*

Q V A M

Præsidente Adm. Rñdo & Clariss. Dño,

D. STANISLAO PVDŁOWSKI, I. V. Doct.
& Professore, ad S. NICOLAI
Præposito. &c. &c.

MM. LAVRENTIVS KARINSKI, MATTHIAS
BVR SZOWIC, Collegæ DD. I. C. & Nouorū lu-
rium Professores: & STANISLAVS CZAPLIC,
Cont: DD. I. C. Senior, pro sui Baccalaureatus
in utroq; iure determinañ.

D E C I D E N T.

Anno Domini 1638. Mens. April. 15.

Hora 7.

15596I

34. V. 78.

IN STEMMA.

Religionis honos, virtutis splendor auitæ;
In hoc collucent Stemmate purpureo.
Arma, viri, galeæ, clipeiq; hastæq; sub isto
Vexillo, faustum præsidium accipiunt.
Ipsa adèd Patriæ libertas tuta quiescit!
Felicem ô tantò pignore Sarmatiam.

*M. Ioannes Cyneriski
Rachtamouius.*

Illustri ac Magnifico Dño,
D. MICHAELI NICOLAO
DE ZEBZYDOWICE
ZEBRZYDOWSKI:
Lanckoroneñ Capitano, Domino & Pa-
trono nostro Colendissimo.

*N*on possumus errare, Illustris & Magnifi-
ce D. dum nostram spem honoris à Facul-
tate Iurisprudentiæ Augustâ obtinēdi in
tuū Tholum deferimus deponendâ, pulchrâ
sub cuius magnitudine hilarior cōquiescat.
Neq; enim debitum præclaris rebus precium suusq; honor
defertur, nisi præ sint illi fauentes, quorū virtus generosa,
in auitâ turpi sine liturâ continuâdâ famâ excubat, & sa-
pientia pura nulli est sine commodo mortaliū. Vanum pro-
fecto, & inglorium negotium est, sine honorato præstite
& cordato (qui non minus oblatū amat, capitq;) in omnes
promiscuè proiectum. Et quid? gentem Te, an Te in ipsa admirabimur? Nunquam vetus
tempus sterilitatis facinorum Zebrzydovios arguebat:
nunquã recens. Non aliena, ignobilem per inertiam, su-
spiciendo merita, in communi cōciliium gloriâ, versari

A y

ipsis

ipsis necessitas fuit, nisi proprijs, læti, gloriarētur trium-
pbis. Equidem aut galeati, sagatiq; hostilium inter ag-
geres cadauerū, fædā natantium tabe, fessis cædibus an-
belando hæreret; vel mitratis, paludatisq; in sellā curruli,
integritati Patriæ, & bono conciuū, consilio cato, hæredi-
tarium fuit providere. Neq; tantopere, trophæa illa, ar-
cus, coronæ, statuæ, virtutem eorum dirigebant; quam a-
mor Reipublicæ, quasi ex debito succendebat. Mittimus
famosos illos, verè ciues Polonos, & viros Sarmatas, in
lineam, nominatim reducere, quos honor annalium, pagi-
nas suas angustans, fide intactā posteritati conseruat. In
Te vno, Bellatoris illius, non morituræ memoriæ, Nicolai
Palatini, & Capitanei Cracouien. verò nepote: nec dege-
nere filio Ioannes Ensiferi; cui sub signis potius, & vexil-
lis, inter ferreas cohortes, gladio, contra inimicam vicini-
am, quam ad fasces, & purpuram, dulci Patriæ, officium
boni Ciuis, placuit adolere: tot sibi oblati, remissis hono-
ribus. In Te inquam vno, quem pertæsa moræ ante an-
nos virtus, honesti seuem prætextâ exiit, annosæ maiorū
exponitur nobis parerga gloriæ, breui in perfectā imagi-
nem transitura. Redacta scilicet ad amissim honestate,
Equitis Poloni: non es passus pueritiā inerti socordiâ osci-
tantem languere, non incultu virtutem obsolescere: ridi-
culam rem esse elemētariū senem tibi proponens. Magna
promittit, & maioribus conformia, hæc ætas tua, quæ te-
nerior

nerior ad huc iam desumavit, & feruorē adolescentiæ in-
domitum, non lassauit, sed extinxit. Excelsam spem of-
fert dexteritas, in Comitibus generalibus Regni, inter tot
motus fluctuantis Reipub. ad inuidiam exerta. Ire mus
nunc in vota, & acclamationes, quibus te numerosa Nobi-
litas frequensq; Senatus adolescentē excipiebat: nisi fa-
ma tua, publicæ dedicata panegyri omnium, memoriæ hæ-
reat inculcata. Non igitur erramus, quod sub tuū nomen
cum primitiis nostri honoris diuertamus. Tu tantum
permite primum hunc partum solatiij, quem duri laboris
amaritudo parturit Tuæ magnitudini consecrare.

*Illustris & Magnificæ Dominaati-
onis Vestræ*

addictissimi.

Q V Æ S T I O

D E

S O L V T I O N I B V S.

*Ad c. cum Canonicis Extra de Censibus
Juncta L. Paulus ff. de Solutionibus.*

V • Monetâ quoad bonitatem
intrinsecã vel extrinsecam mu-
tatâ, solutio census aut mutui
fit faciendâ, iuxta valorem, quẽ
tempore contractus, an quem
tempore Solutionis moneta ha-
bet? nec ne.

A j

CON.

CONCLUSIO I.

Monetâ in bonitate intrinsecâ, hoc est in materiâ, pondere, & quantitate, mutatâ: census soluendus est iuxta eam bonitatem, quam habuit tempore contractus, non autem quam habuit tempore Solutionis.

COROLLARIA.

1. Debitor integrum censum in bonitate de quâ conuentum est non soluens, sed aliquid imminuens de bonitate, tenetur integrum soluere, aliâs non liberatur.

2. Non solum character seu signum, sed etiam bonitas materiæ & pondus est attendendum.

3. In futurum solutio debet fieri ad monetam antiquam vel eius aestimationem, pro obligatione contractâ qua vigeat.

4. Quamuis tempore contractus contrahentes nullam faciant mentionem, ut census iuxta valorem tempore contractus solvatur: tacitè nihilominus videtur actum esse, ut iuxta eum fiat solutio.

CON-

CONCLUSIO II.

Quoties pecunia eodem pondere & materia manentibus, vel augetur, vel minuitur extrinsecus quoad eius pretium & æstimationem: mutatio eius debitori, & obest & prodest.

COROLLARIA.

1. *In dote & locationis contractu tempus iridem contractus non solutionis attenditur, quoad bonitatem extrinsecam.*

2. *Si legatum sit particulare, tam rerum, quam pecuniarum, tempus testamenti non mors testatoris spectanda: secus si vniuersale.*

3. *Deficiente moneta antiqua, iuxta cuius valorem soluenda sit pensio: iuxta æstimationem solui debet, quæ erat tempore contractus.*

4. *Vbi aliquid dari vel tradi est in obligatione, satis est illud petere, licet non possit haberi: Iudex enim potest condemnare ad illud quod est in obligatione tradendum, vel ad eius æstimationem, licet æstimatio non sit petita in libello.*

CON-

CONCLUSIO III.

In mutuo si longo temporis interuallo monetae valor crescat vel decrescat, non tempus restituendi, sed dati mutui attendi debet.

COROLLARIA.

1. Debitor non tenetur diem determinatum solutionis expectare, sed inuito etiam creditori ante praestitutum tempus exolvere potest.

2. Licet ad valorem & aestimationem; debitor creditori teneatur, ad eiusdem tamen generis nummos exoluendos non tenetur, praesertim si non sit expressum in mutui contractu.

3. Si mutui tempore sit periculum crebrae mutationis monetae ac valoris, & tandem mutetur, non tenebitur debitor ad restitutionem mutui tempore contractus sed solutionis.

4. Inuito creditore debitor liquidum debitum per partes minimè potest solvere sed in solidum: secus consentiente.

Sub felicibus auspiciis

Magnifici & Admod. Reuerendi Domini,
D. ALBERTI BOROVII S. Theol: Docto-
ris & Professoris, S. Floriani Custodis,
Almæ Academiæ Crac: Rectoris
Vigilantissimi.

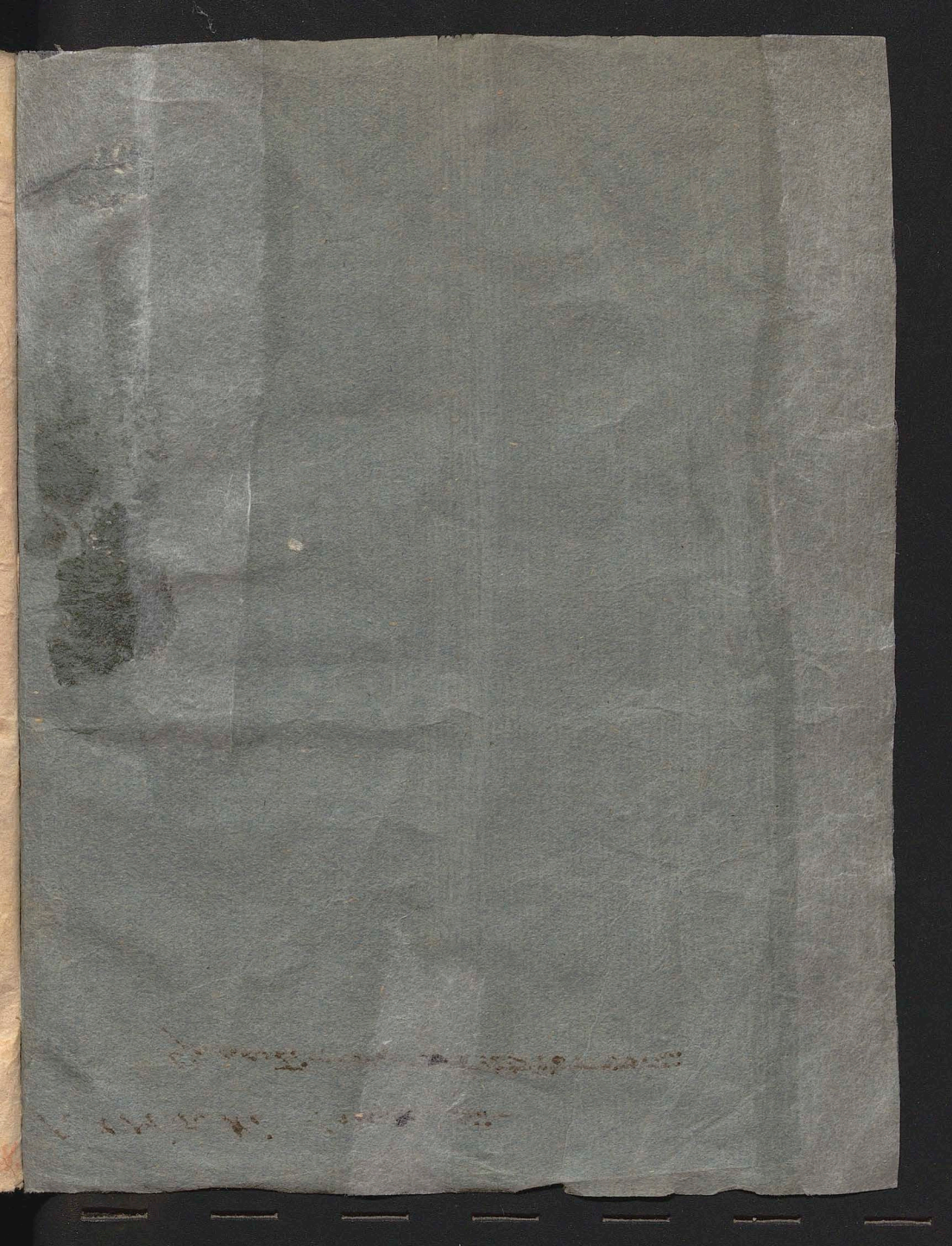
Decanatu verò

Clarissimi & Admod. Reuerendi Domini,
D. THOMÆ SWINARSKI, I. V. Docto-
ris & Professoris, Vielunensis
Canonici.

C R A C O V I Æ,

*In Officina Matthiæ Andreouiensis, Anno
Domini 1638.*

221578

~~Quinto de Octubre~~

~~Reservado para el~~